

Θεατρικό Εργαστήρι Τήνου

από τη Ραφαέλα Δεσύπρη και την Αννεζίνα Μάμμα Κουτούζη

Με στόχο την καλλιτεχνική έκφραση μικρών & μεγάλων στο νησί της Τήνου, ο ηθοποιός & σκηνοθέτης **Δημήτρης Πανέλης** προσπαθεί να δώσει στο θέατρο μια προσέγγιση που να αντανakλά τη σημερινή κοινωνία με τους προβληματισμούς και τις ανησυχίες της αλλά και να διδάξει στα παιδιά την έκφραση μέσα από την δραματοποίηση. Η συνέντευξη που ακολουθεί αντανakλά κάποιες από τις σκέψεις του αλλά και τους στόχους του για αυτό το εγχείρημα.

- **Έχετε ασχοληθεί με τον παιδαγωγικό τομέα, έχετε μήπως κάποια εξειδίκευση στο παιδικό θέατρο;**

Η κάθε ηλικία έχει τις δικές τις ανάγκες, ο στόχος είναι ο ίδιος, η διαδρομή που ακολουθείται διαφέρει. Στις μικρές ηλικίες εστιάζεις στην καλλιέργεια της φαντασίας των παιδιών και στην γνωριμία με τον εαυτό τους. Αυτό βοηθά στην βελτίωση της ικανότητας τους να εντάσσονται σε ομάδες. Στους εφήβους τα πράγματα λειτουργούν διαφορετικά, καθώς είναι μία περίοδος της ζωής τους που βιώνουν πολλές αλλαγές. Είναι σημαντικό τα παιδιά να νιώσουν ασφάλεια, ώστε να μπορέσουν να δοκιμάσουν τις ιδέες τους. Όπως, επίσης, είναι απαραίτητο να προσπαθείς διαρκώς να τους διεγείρεις το ενδιαφέρον και να τους παροτρύνεις να παίρνουν τη ζωή στα χέρια τους και όχι να παρακολουθούν την δράση κάποιου άλλου μέσα από μία οθόνη.

▪ **Πώς αποφασίσατε να δημιουργήσετε παιδική/εφηβική ομάδα;**

Από τότε που τελείωσα τις σπουδές μου, στη δραματική σχολή ,έχω διδάξει σε ενήλικες ,αλλά και σε μικρότερες ηλικίες. Κίνητρο δημιουργίας τμημάτων, πέρα από των ενηλίκων, αποτέλεσε μια προσωπική μου εμπειρία, που με δίδαξε ότι η ενέργεια που φέρει ένα παιδί στην σκηνή είναι τόσο δυνατή ώστε παρασύρει και τους γύρω του. Έτσι, αν δουλέψεις μεθοδικά με τα παιδιά και την φαντασία τους, μπορείς να καταφέρεις θαύματα. Όταν ακόμα φοιτούσα στην δραματική σχολή, σε κάποιο διάλειμμα είχε έρθει μια κυρία με ένα μικρό παιδάκι, που βρέθηκε ξαφνικά να τρέχει και να παίζει στο κέντρο της σκηνής μας . Η ενέργεια του μικρού παιδιού ήταν τόσο ζωνηρή, το παιχνίδι του εκείνη τη στιγμή ήταν το κέντρο του κόσμου και μας είχε μαγνητίσει και παρασύρει όλους μέσα στον χώρο. Βλέποντάς το αυτό η καθηγήτριά μας, μάς συμβούλεψε να κρατήσουμε ως παράδειγμα τη ζωντάνια αυτή και την ενέργεια όταν ανέβουμε στη σκηνή, καθώς αν δεν έχουμε αυτό το πηγαίο κίνητρο του παιχνιδιού του μικρού παιδιού θα είναι σαν να μην υπάρχουμε πραγματικά στην θεατρική σκηνή. Ακόμα συνέβαλε το γεγονός πως, όταν πρωτοήρθα στο νησί, ήταν αισθητή η απουσία οργανωμένης ενασχόλησης των παιδιών με το θέατρο.

▪ **Ποιο ήταν το ηλικιακό γκρουπ που είχε μεγαλύτερη απήχηση ;**

Ο διαχωρισμός είναι δύσκολος, όλα τα τμήματα έχουν επισκεψιμότητα και υπάρχει πολύ καλή συνεργασία. Όμως με το εφηβικό τμήμα δημιουργήθηκε ένας ξεχωριστός δεσμός. Τη σχέση αυτή την αποδίδω στο γεγονός ότι υπήρξε μια πολλή εύφορη συνεργασία μεταξύ των μαθητών ,παρόλο που προέρχονταν άλλοι από το

δημοτικό και άλλοι από το Γυμνάσιο και το Λύκειο. Τα παιδιά ταίριαζαν και δημιουργήθηκαν νέες παρέες. Μέσα σε αυτό το κλίμα καταφέραμε και ανεβάσαμε έργα, για τα οποία δουλέψαμε όλοι δημιουργώντας αξέχαστες εμπειρίες.

▪ **Γιατί πιστεύετε ότι τα παιδιά έρχονται εδώ;**

Κάθε παιδί διαφέρει. Άλλα έρχονται συνειδητά, γιατί τους αρέσει το θέατρο και θέλουν να το γνωρίσουν περισσότερο και ίσως να ακολουθήσουν μελλοντικά την υποκριτική τέχνη ως επάγγελμα. Κάποια άλλα θέλουν να πειραματιστούν ,να κοινωνικοποιηθούν , να δοκιμάσουν και να εξελίξουν τα ταλέντα τους. Το θέατρο είναι ένα μέσο που μπορούν να παρουσιάσουν την δουλειά τους και να εκτεθούν στο κοινό.

▪ **Τι είναι αυτό που μπορούν να αποκομίσουν τα παιδιά από το θεατρικό παιχνίδι που ενδεχομένως δεν μπορούν από αλλού;**

Το θέατρο έχει το εξής πλεονέκτημα, μπορεί να παντρέψει πολλά είδη τεχνών. Σε μια παράσταση, όσο σημαντική είναι η υποκριτική ,εξίσου σημαντική είναι η σκηνοθεσία, το κείμενο, η μουσική, η δημιουργία σκηνικών, το ενδυματολογικό κομμάτι. Έτσι, σε κάθε παιδί δίνεται η ευκαιρία να βρει πού ανήκει, τι του ταιριάζει και να ανακαλύψει καλύτερα τον εαυτό του. Όλοι αυτοί οι διαφορετικοί χαρακτήρες, με διαφορετικές επιδιώξεις και όνειρα, δημιουργούν μια ομάδα, γιατί έχουν ένα κοινό σκοπό να τους ενώνει. Αυτό, υπό άλλες συνθήκες, μπορεί να μην συνέβαινε με έναν τόσο πολυδιάστατο τρόπο.

- **Ποια ήταν η αντιμετώπιση του νησιού στις δράσεις που διοργανώθηκαν μέσα από το θεατρικό εργαστήρι;**

Το νησί αγκάλιασε τις δράσεις. Πριν από τρία χρόνια , οραματίστηκα ένα μαθητικό φεστιβάλ στο νησί, μέσα από το οποίο θα μπορούν οι μαθητές όλων των τάξεων να παρουσιάσουν τη δουλειά τους. Το φεστιβάλ αυτό υλοποιείται με επιτυχία κάθε χρόνο τα τελευταία τρία χρόνια και περισσότεροι από εκατό μαθητές έχουν παρουσιάσει πρωτότυπες θεατρικές παραστάσεις, πρωτότυπες μουσικές, ποιήματα, ταινίες μικρού μήκους και πρωτότυπα έργα τέχνης (πίνακες ζωγραφικής, κατασκευές κ.α.) . Το μεγαλύτερο δώρο για εμένα είναι τα πρόσωπα των παιδιών και η συγκίνηση στο βλέμμα των γονιών, τότε καταλαβαίνεις πως έχει δημιουργηθεί κάτι όμορφο και ξεχωριστό.

- **Τι θα θέλατε να έχουν κερδίσει τα παιδιά από εσάς και τι έχετε κερδίσει εσείς από την συναναστροφή μαζί τους;**

Δεν εκφράζονται εύκολα με λόγια αυτά που έχω εισπράξει. Αυτό για εμένα είναι το μεράκι μου και όταν διακρίνω την εξέλιξη τους και ξέρω ότι έχω συμβάλει έστω και λίγο σε αυτό, η ευχαρίστηση που λαμβάνω είναι απερίγραπτη. Θα ήθελα ιδανικά να έχω δώσει στα παιδιά την αγάπη μου για την τέχνη, να ξέρω ότι τους έχω προσφέρει ένα παραθυράκι διαφυγής από την καθημερινότητα, ότι ένιωσαν μια αγκαλιά, μια αποδοχή και να νιώθω ότι τους παρότρυνα να ακολουθήσουν τις επιθυμίες τους και να πάρουν τη ζωή στα χέρια τους.

Σας ευχαριστούμε πολύ για τον χρόνο σας!